

Endevinalles

Entro per les cases sense cap permís;
Si el balcó està obert trobo també em poso al llit.
El malalt em cerca, no surto de nit.
Rumia una estona que ja massa he dit.

Sóc en extrem sanguinari; el xuclar sang és ma vida;
ma ditxa és tenir tenyida l'eina sempre de vermell,
i al contemplar allà ma víctima, tan llarga com Déu l'ha feta,
vaig cantant una marxeta tot fugint vora ella.

Què és alló que corre
sense tenir cames?

Per fora duc vestit verd,
i per dintre vaig vermella;
amb botons que llenceu
els que se'm mengueu.